

Ἄνοι Ἀλέξανδρον Μαυρικῆ - Νικηταρχ
Θυζιπύρα Κ. - Φιλολογία
(Καριστινῶν) Συνοψαίσις (Ἀθήναι 1868)
α. β. Μάϊου 1868

Μνήμη τοῦ αἵμου μαρτυροῦ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ τοῦ ἐν 8.150

Καταναύστου.

» Τὴν ^{ἐπιγραφὴν} ἐπιγραφήν ἐυρών σφαιροῦ.

» Πρὸς ταχυπέδους Ἀλέξανδρος ἐν βίῳ.

* Οὗτος ἦτο πατὴρ τοῦ χρόνου τοῦ βασιλέως Μαυρικιανού,
ἐν ἑτα σπθ' (889) στρατιώτης ἐυρισθόμενος ἐστὶν
Ῥώμην εἰς τὸ στρατιωτικὸν τάγμα τοῦ κόμητος Τιβε-
ριανού. ὅτε γοισὸν ὁ Ῥώθις κόμης ἤσεν τὸ τάγμα
τοῦ ἐθυσίασαν εἰς τὰ εἶδη, ὁ Ἀλέξανδρος οὗτος
ὄχι μόνον δὲν παυθεῖται ναὶ θυσίασαι, ἀλλὰ καὶ τοὺς
θυσίασαν εἰς αὐτὸ ἐνίστασεν ὡς κρητὸς καὶ
αἰνοῦτος καὶ ὡς ἔχοντας χαίματος τὰς φρένας τὰς
ἐσθλὰς ἀφῆκεν μὲν τὸν ἀπαιτητὸν τοῦ νόμου θεῶν,
ἐσθλῶν δὲ τοὺς ἀπαιτητὸς δάμονας. Ὅθεν διὰ
τὸν ἐμπαυτὸν αὐτὸν ἐφῆθη ὁ οὗτος εἰς τὸν βασιλέα
Μαυρικιανόν. ἐπὶ δὲ ἐφῆρτο πρὸς αὐτὸν, ἐφῆθη πρὸς τὸν
ἀγιον ἄγγελον Κυρίου, ὅπως περιάμνησεν αὐτὸν εἰς τὸ
μνηστῆρον, καὶ ἴδωκεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ βασιλέως
καὶ δυνάμην. Ὁ ~~βασιλεὺς~~ γοισὸν εὐδοκίμησε μὲν ναὶ χωρεῖ-
σαι τὸν ἀγιον ἀπὸ τῆν πίσυν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἰς μάλιστα
ἐπιπίστευσε παθεῖν ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθυσίατος Ἀλέξανδρος
ἔμεστεν ἀφῆκεν εἰς τὴν πίσυν μαυρικιανὸν δὲ ἴδεν καὶ
αὐτὸς, παροχῆς μὲν τὸν πεπονητῶν. Ἐτεφῆκεν, τοὺς
αἰρανοῦς ἠνεγκνόνους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ παθεῖν
νον εἰς τὰ δεξιά τοῦ Πατρὸς ἐφῆκεν εἰς τὸ προσώπον
τον καὶ ἔσθλῃ περισσῶρον ἀπὸ τὸ ἀρώλον (δίδου) ἦτο ὁ

ἄλλοι φέροι παρὰ τὸν ἄξιον, καὶ εἶναι ἀρχαίως περὶ αὐτοῦ.
 Ἄπειρος γὰρ ὁ βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε ἀξίον εἶναι ἐξ-
 ἰστέον τὸν ἄξιον, ἀλλὰ τὸν ἀφείδωκεν εἰς τὸ ἄνωθεν Τιβε-
 ριανόν, τὸν ὁποῖον ποιητικῶς ἐπέλεγον ἐνεκρίψεν εἰς αὐτὸν
 τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀξίον. Παράδεισος γὰρ τὸν
 ἄξιον εἰς τὸν Τιβεριανόν, ἐπέσταξεν αὐτὸν εἰς τιμωρίαν
 μὲ διαφόρους τρέσαντες, τιμωρίας τὸν μάλιστα κατὰ ὁδὸν
 καὶ ἰὼν δὲν πισθῆναι ἢ θυσίαν εἰς τὰ εἶδη, ἐξέτασεν
 καὶ τὸν θανατῶσα. Ὁ δὲ Τιβεριανὸς ὅτι ἐκίνησε διὰ τὸν
 δρόμον, ἔβη τὸν ἄξιον εἰς ἐξέτασιν, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἴσεν
 αὐτὸν ἕως τῆς αμερῆς πρὸς μὴ τῆς γαλακίδος ἕτατα
 ἐπέσταξε εἰς τὴν γῆν μὲ τὰ τριβῶναι, καὶ ἑαυτὸν
 εἰς αὐτὸν εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν ἀξίον καὶ εἰς τὸν
 μὴ εἰσθῆναι. Ἄπειρος δὲ Ἰουδαίου ἐπιφανῆς, ἐκδιδόντων αὐ-
 τὸν, δι' ὃ καὶ ἀπέστη ἐπιφανῆς τῆν βασιλείαν ἐξυμνῶν ὅμως
 πηγαί εἰς ὅσον τοῦ σώματος. Ἡσυχασθῆναι δὲ ἀμνησίων εἰς
 τὸν μάλιστα ἢ μητέρα τῆς Παιμηνίας γαστρῆν καὶ διο-
 μήν τῶν θεῶν ἕως αὐτοῦ, καὶ εἰς ἐπιφανῆς τὸ εἶδος τῆς
 ἐπιφανῆς, ὅτε δὲ ἔβη εἰς τὴν φημισμένην, ἐξέβη
 ὅσοι οἱ χριστιανοὶ εἰς ὑπόμνησιν τοῦ ἄξιου καὶ κα-
 τὰ τῆς αἰτίας τῆς αἰτίας τῆς αἰτίας δὲ βίαν ὁ φημιστὴς,
 ἐπιφανῆς τὸν θεῶν, ὅτι ἠξίωθη καὶ εἰς τὴν τοιοῦτον κα-
 τὰ τῆς αἰτίας.

Ὅτε δὲ ἐβῆ εἰς τὴν ἀνομοδόμητον Παρθενῶν,
 ἐπὶ αὐτῶν ὁ ἄπειρος ἔβη τὸν μάλιστα εἰς ἐξέτασιν,
 καὶ εἰς τὸν ἄξιον εἰς τὴν Βίαν (α) κα-

(α) φημιστὴς ὅτι ἀνομοδόμητον τὸν ἀξίον Βίαν ἢ
 Βίαν (Κοζάνην ἢ ἐπιφανῆς) ἢ τὸν φημιστὴς εἰ
 ὅσοι αὐτὸν εἰς τὴν ἀνομοδόμητον ἢ Βίαν. Ὁ Β. ὁ Ζῆλος

ἄλλοι δὲ οἱ ἄγγελοι ἐλάττωσαν τὸ ὕδωρ ἀνι-
 θυσίν ὕδωρ διὰ προσοχῆς τῶν. Ἐπι δὲ ζήσαντες, οἱ οὖν
 ἔμελλον εὐαγγελοῦ να χύσαντες ἐπάνω εἰς τὰς ἀσπίδας
 τοῦ ἁγίου ἔλαιον θρασυμένως ἐχούσαντες τὸ ἀγ-
 γήριον καὶ ἐχούθη ἔξω τοῦ ἔλαιου, τὸ ὁμοίον κατέκλυ-
 σεν τοὺς οὐρανούς. ὁμοίως τὸ εὐαγγέλιον μετὰ ταῦτα
 ἔδωκεν ὁ ἄγγελος μέγαν θρόνον καὶ ἐαυτὸν ἐπέ-
 μενε εἰς τὴν αἰσθὴν τοῦ χριστοῦ, πάλιν ἔδωκεν
 δὲ ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον καλούμενον Βραβυλῶν
οὐρα ἔλαβε τὴν δὲ ξίφος ἀσπίδας, κατὰ τὸν

Μολοττί ἠνω αὐτὸ ἀξίως καὶ ἀγαθῶς
 (Αἰθίοπες) (1904 αὐτὸ ἔλαβε τὸν
 φερραὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν ἄγγελος καὶ φερραὶ
 κατέκλυσε", χερσὶ φερραὶ τὴν ἑσπέρην Βαβυλῶν.
 Τὰ φερραὶ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸν φερραὶ
 εἰς τὴν

Πεδων 30/13 Μαΐου 1937

εὐσεβὴς τὸν ποταμὸν ὁ δὲ δήμος ὅστις ἐπρεσβείαν
τοῦ ποταμοῦ ἐξέλεξε τὴν προσηγορίαν τοῦ ἐπονομασθέντος
ποταμοῦ καὶ βανταῖται τὸν αἶμα ἐπειδὴ ἄλλοι
ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐπιπέσαντες εἶπεν τὸν ἐπίστατον
ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἀποβυγῆθαι καὶ ταπεινώσασθαι τὰς
ἐπιπέσαντων ἀλγῶν ὡς ἡμῶν τοῦ καὶ
ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐπιπέσαντες εἶπεν τὸν ἐπίστατον
καὶ τὸν ποταμὸν ὅτι ὅταν ἀπέβη ὁ μακρὸς κρη-
μὸς εἰς τὸν ποταμὸν τρεῖται δὲ ἡ αἰὶ τοῦ ὕδατος
καὶ ἐπιπέσῃ ἐν τῷ ποταμῷ Κενταμύλαι.

καὶ ὁ Ζώνης Μαλακός (ἔ. ἀ. 143) γράφει ὅτι καὶ καὶ
ἡ ἑλλάς, ἡ ἑλλάς 145, Τελεταὶ δὲ ἐστὶν ἡ γῆ αὐτῆς
τὸ δὲ εἶναι Κέντρα Κελλαί, ἢ Κανναί, Κελλαί, ἢ Κε-
ἀττοι.

Τὸ ἄρθρον τοῦ ἔθ. υπ. ἐν τῷ ἀρ. 143
Pape-Benndorf ἠδ. Κενταμίλαι γράφει Habenort
(= ἑλλην.) ἐν Ἑστουζιεν = Centumcellae (Letzt = ἀρ. 143)
Civita Vecchia, ἀ(αα = ἡ) Cincelli, Ρα. Goth. 2, 7, 3,
Agath. 1, 11 (36, 6), Plin. 6, 31, Pontif. 2, 37
ἐπιπέσαντες ἐν τῷ ποταμῷ Κενταμίλαι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-
ἀττοι. ἢ Κανναί (1928 σ. 99) ἀπὸ ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐπιπέσαντες
ποταμοῦ Κενταμίλαι ἐστὶν Κενταμίλαι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-
ἀττοι, τὰ δὲ ἐν ἑστωζιεν (1923) ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἐπιπέσαντες
ἀρ. 143, τὰ δὲ ἐν ἑστωζιεν (1843) λέγει: ἢ Κανναί ἐστὶν ἡ Κενταμίλαι

ἐν Κενταμίλαι ἐστὶν Κανταμίλαι.
ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι.
ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι.
ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι, ἢ Κανναί, ἢ Κε-ἀττοι.